

Cartea celor mai frumoase povești de Paști

— de citit și colorat —

• O carte luminoasă despre
bunătate, iertare și bucuria primăverii.

CARTE ÎNTERACTIVĂ CU
PLANȘE DE COLORAT,
JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI
PENTRU COPII

Cuprins

Legende și simboluri de Paști

Oul de Paști – Darul vieții.....	12
Floriile – Intrarea în Ierusalim	15
Cina cea de Taină.....	18
Grădina cu măslini – Rugăciunea din noapte.....	21
Învierea – Lumina biruinței	24
Legenda iepurașului de Paști	27
Povestea primului ou roșu	30
Floarea Paștilor	34
Lumânarea care nu se stinge	37
Mielul cel blând	40
Clopotul care vestește Învierea	43
Pâinea caldă de Paști	46
Porumbița păcii	49
Paștele din satul de la munte.....	52
Coșulețul împărțit.....	55
Haina nouă a lui Luca.....	58
Oul încondeiat al Ilincăi.....	61

Titlu: *Cele mai frumoase povești de Paști – de citit și colorat*

Autor / Adaptare: Andrei Sorin Dragoș

Ilustrații: Andrei Sorin Dragoș

Corectură literară și revizie: Prof. dr. Alexandru Andrei

© Editura Regis, 2025

Toate drepturile rezervate.

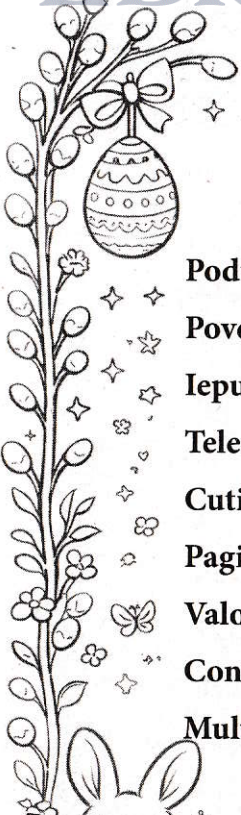
Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloc — electronic, mecanic, fotocopiere, înregistrare sau altele — fără permisiunea în scris a editorului.

EDITURA REGIS

www.regiseditura.ro

editura.regis@yahoo.com

Tel: 0724.84.83.89 / 021.222.26.16

Podul dintre vecini 64

Povestea salciei pletoase 67

Iepurașul din blocul C..... 70

Telefonul închis de Paști..... 73

Cutia cu amintiri de Paști 76

Pagini interactive..... 78

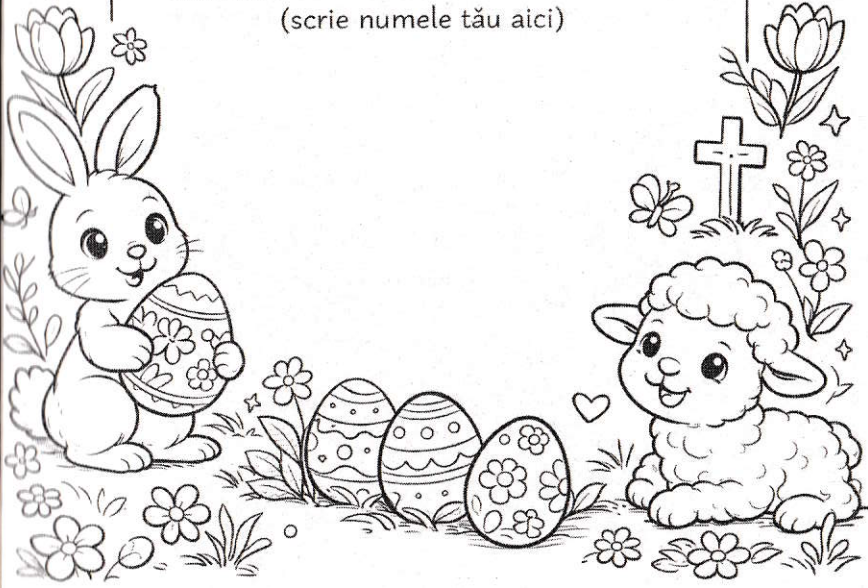
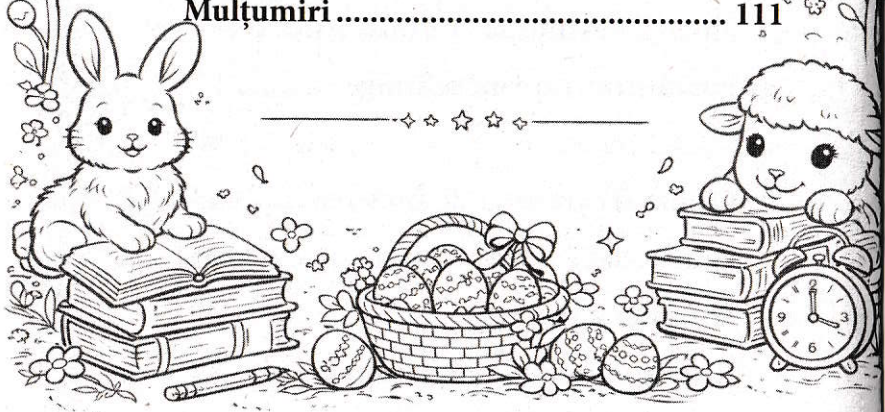
Valori pascale explicate pentru copii 109

Concluzie pentru copii și părinți 110

Mulțumiri 111

Această carte aparține lui:

(scrie numele tău aici)

◆ Povești cu tâlc și
legende de Paști

Oul de Paști – Darul vieții

Într-un sat mic, la marginea unei câmpii verzi, trăia un copil pe nume Luca. Avea șapte ani și era foarte curios. Îi plăcea să pună întrebări despre toate lucrurile din jur: despre cer, despre flori, despre stele... și mai ales despre Paști.

Într-o dimineață de primăvară, Luca o ajuta pe bunica lui în bucătărie. Pe masă se aflau ouă albe, așezate într-un coș de nuiele.

— Bunico, a întrebat el, luând cu grijă un ou în palmă, de ce sunt ouăle atât de importante de Paști? De ce le colorăm și le păzim cu atâta grijă?

Bunica a zâmbit și s-a așezat lângă el.

— Pentru că oul este un dar tainic, dragul meu, i-a spus ea. Pe dinafară pare simplu și fragil, dar înăuntru ascunde viață. Așa a vrut Dumnezeu să ne arate că lucrurile cele mai importante nu se văd cu ochiul.

Luca a privit oul mai atent. Era neted, rotund, fără început și fără sfârșit.

— Parcă n-are colțuri, a spus el uimit.

— Așa este, a răspuns bunica. Oul este semn de veșnicie. De aceea, din vremuri foarte vechi, oamenii l-au văzut ca pe un simbol al nașterii și al reînnoirii.

În acea zi, bunica i-a spus și o poveste veche, pe care o știa de la străbunica ei.

I-a povestit despre Maica Domnului, care venise să-și plângă Fiul răstignit. Avea cu ea un coș cu ouă, pe care l-a așezat la poalele crucii. Și, în timp ce lacrimile îi curgeau,

sângele lui Iisus a picurat peste ouă, iar ele s-au înroșit ca focul.

— De atunci, a spus bunica în șoaptă, oul roșu a devenit semn al jertfei și al iubirii fără margini.

Luca a simțit un nod mic în gât.

— Și de aceea spunem «Hristos a înviat» când ciocnim ouăle? a întrebat el.

— Da, a răspuns bunica. Ciocnim ouăle nu ca într-un joc oarecare, ci ca să ne amintim că viața biruie moartea. Iar când oul se sparge, ne amintește că mormântul s-a deschis și Hristos a înviat.

În ziua de Paști, Luca s-a spălat pe față cu apă curată, în care bunica pusese un ou roșu.

— Așa să fii tot anul, i-a spus ea, curat, sănătos și luminos.

Mai târziu, când au mâncat ouăle, bunica nu a aruncat cojile.

— Le vom pune în grădină, a spus. Ca pământul să fie roditor. Viața se întoarce mereu la viață.

Seara, înainte de culcare, Luca s-a gândit la oul mic și simplu care ascundea atâtea taine. Și-a spus în gând: „Poate că și eu sunt ca un ou: mic acum, dar cu o lumină înăuntru, care așteaptă să crească.”

Morală:

lucrurile simple pot ascunde cele mai mari minuni; viața, iubirea și credința se nasc adesea acolo unde privim cu inimă curată.

Floriile – Intrarea în Ierusalim

Era o dimineață luminoasă în Țara Sfântă. Soarele se ridica blând peste dealuri, iar drumul spre orașul Ierusalim era plin de oameni care veneau la sărbătoare. Copiii alergau pe lângă părinți, ținând în mâini ramuri verzi de palmier și măslin. Pe drum venea Iisus, împreună cu ucenicii Lui. Nu mergea pe un cal mândru, cum făceau regii și împărații, ci pe un măgăruș blând, cu pași liniștiți.

— De ce nu are un cal mare și puternic? a întreat un băiețel.

— Pentru că Iisus nu a venit să cucerească prin sabie, i-a șoptit mama lui, ci să aducă pace și iubire. De aceea intră în oraș cu smerenie.

Când oamenii L-au zărit pe Iisus, au început să Îl întâmpine cu bucurie. Unii și-au întins hainele pe drum, ca pe un covor, iar alții fluturau ramuri de finic și strigau:

— Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului!

Copiii au fost cei mai entuziaști. Alergau înainte și înapoi, formând un fel de coridor de verdeață și cântec. Unul dintre ei, pe nume David, ținea strâns o ramură de măslin.

— Pot să I-o dau Lui? a întreat timid.

— Desigur, i-a răspuns tatăl. Mergi aproape, dar cu respect.

David s-a apropiat de măgăruș și L-a privit pe Iisus în ochi. A simțit o căldură ciudată în inimă, de parcă îl cuprinsese o liniște pe care n-o mai simțise niciodată. I-a întins ramura de măslin.

Iisus a primit-o zâmbind și i-a spus cu blândețe:

— Mulțumesc, micuțule. Ramura ta aduce pace.

Băiatul nu a uitat niciodată acea privire. De câte ori vedea un copac înverzit, își amintea de măgărușul blând, de mulțimea bucuroasă și de Cel care intrase în oraș nu ca să fie aplaudat ca un împărat, ci ca să iubească și să-i învețe pe oameni să se iubească între ei.

În acea zi, Ierusalimul a fost plin de ramuri verzi, de flori și de cântări. A fost începutul unei săptămâni grele, dar și al celei mai mari bucurii din lume.

Morală:

smerenia și blândețea sunt mai puternice decât mândria; adevăratul „împărat” al inimii vine cu pace, nu cu forță.

Cuvinte importante (îmbogățirea vocabularului):

- smerenie – când nu te lauzi și îi respecti pe ceilalți
- pace – liniște în inimă și între oameni
- binecuvântat – cineva primit cu bucurie și ocrotit de Dumnezeu

Gând de încheiere

Din ziua Floriilor, drumul spre Ierusalim a rămas o amintire pe care oamenii o poartă mereu în inimă.

✧ ✧ ✧
Cina cea de Taină
✧ ✧ ✧